

စ နေ နေ တိုင်း ထုတ် ဝေ သည်။

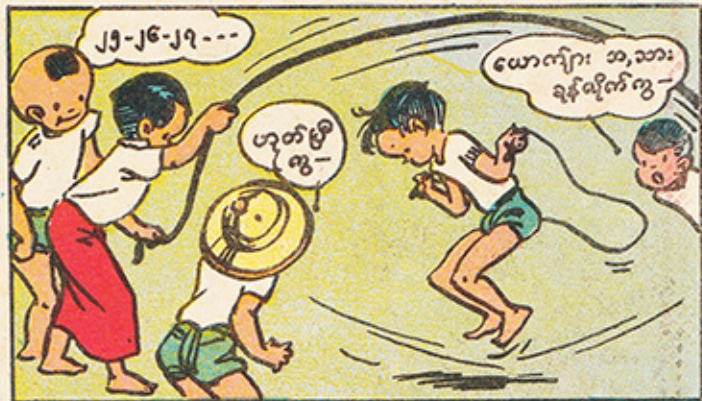
အများအကျိုးဆောင် ပန်းချီ ဦးစာအုပ်

ရွှေသွေး ဂျာနယ်

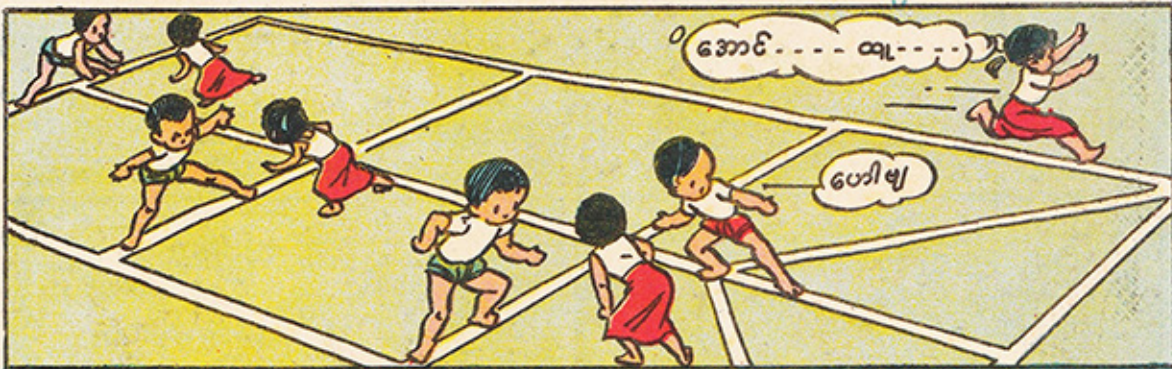

မိန်းကလေးများ စု၍ ကစားနေကြ၏။

အတွဲ ၁။ အမှတ် ၄။ ၂၅-၁-၆၉

ယောက်ျားကလေးများက တခြားစု၍ ကစားနေကြ၏။

အထန်ကြာသော် ကျား/မ စုပေါင်း၍ ထုပ်ဆီးထိုးကာ ပျော်ပျော်ပါးပါး ကစားကြပြန်၏။

မောကြသောအခါ ရေထော်သဖြင့် ရေအိုးစင်ရှိရာသို့ ပြေးသွားကြရာ

ရေအိုး ထဲ ရေ လဲ မရှိဘူး
ဟင်

ဟါ

ရေ ငတ် လိုက်တာ ဟယ်

အမလေး ဒုက္ခပါတဲ့

မေ့လိုက်တာ

ဒီလို

ထိုင် ပြီး ညည်း နေလို့ ဘယ် ဖြစ်မလဲ

ဟုတ်တယ်၊ ကိုယ်ထု ကိုယ်ထ စနစ်နဲ့ ဟို ရေ တွင်း မှာ သွား သောက်ရ အောင်

အေး ဟုတ်တယ်

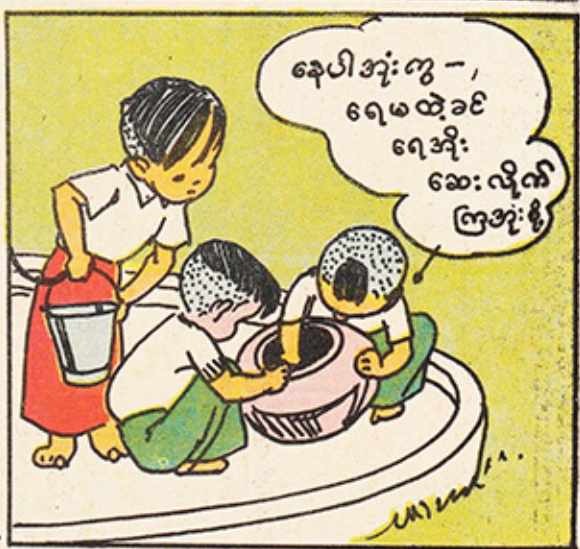
အများ အတွက်လဲ ဒီရေအိုး ကို ရေဖန်နဲ့ ခဲ့ရ အောင်

ခပ် ဖြန့် ဖြန့် သောက် - နောက်က လျှော့တွဲ ရေငတ် လှ ဖြို

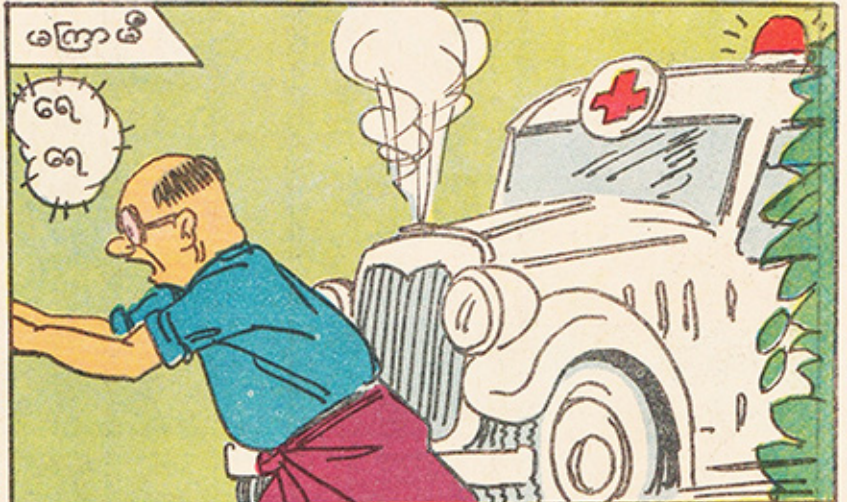
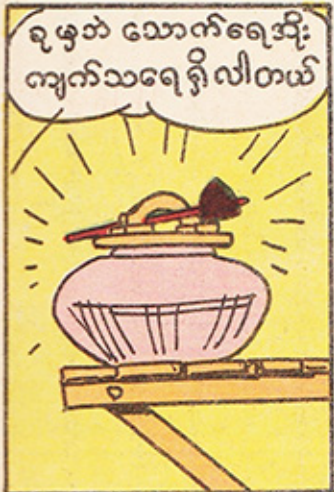
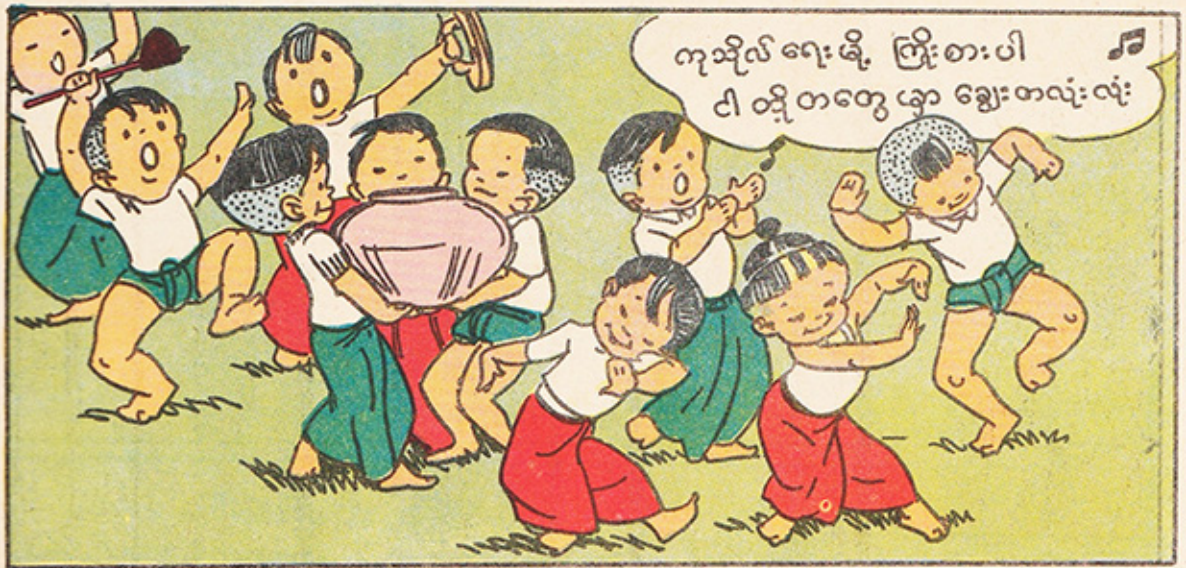
အေးပါဟ

ရေသီး နေ ပါ အုံးမယ်

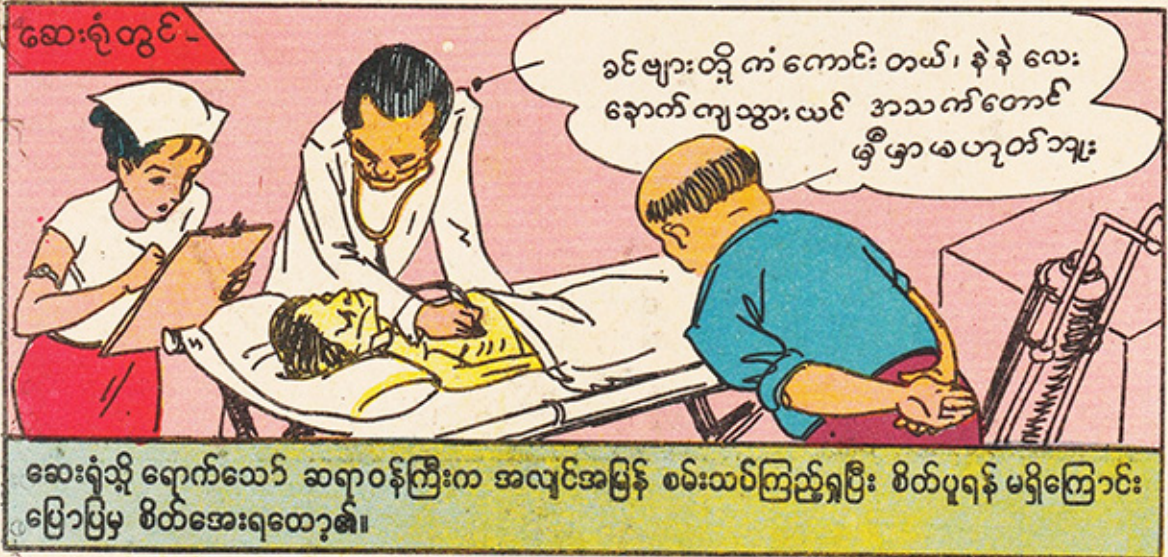
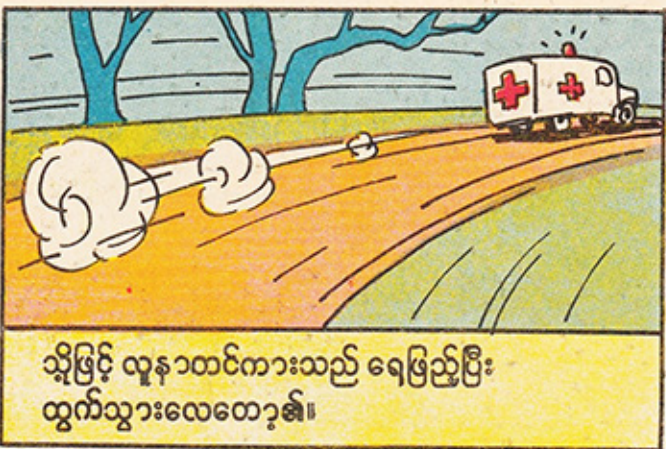
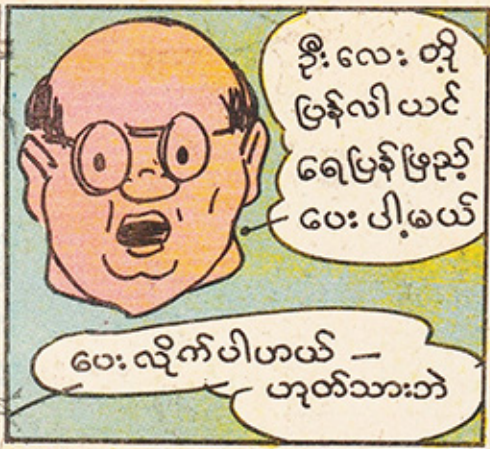
နေပါအုံးကွ - ရေမထဲခင် ရေအိုး ဆေး လိုက် ကြအုံးနဲ့

လူနာတင်ကားတစ်စီး အဆိုးတွေထွက်လျက် ရောက်လာပြီး သောက်ရေအိုးထဲက ရေကို စက်ထဲထည့်ရန် လာသော်

ပျားတို့၏ စုပေါင်းလုပ်အား

ပျားထီး

ပျားဘုရင်မ

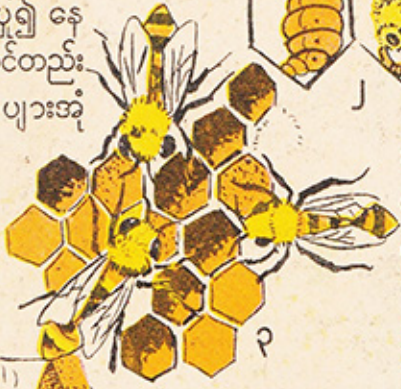
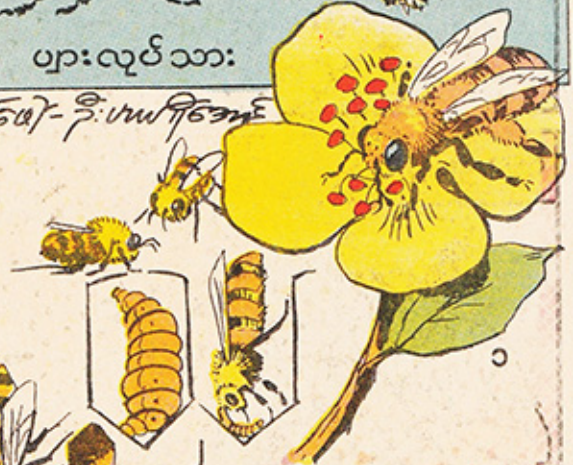

ပျားလုပ်သား

ပျားဘုရင်မ၊ ပျားထီး၊ လုပ်သားပျားဟူ၍ ရှိသည်။ ၎င်းတို့သည် တကောင်နှင့် တကောင် ပုံပန်းသဏ္ဍာန်ချင်း မတူကြသလို ထမ်းဆောင်ကြရသော တာဝန်များလည်း မတူကြပေ။ ပျားတို့သည် စုပေါင်း၍ အလုပ် လုပ်ကြရင်း တကောင်အပေါ် တကောင် အမှီသဟဲပြု၍ နေထိုင်ကြရ၏။ ပျားအံ့တအံ့လျှင် တကောင်တည်းသာရှိသော ပျားဘုရင်မ၏ တာဝန်မှာ ပျားအံ့အတွက် လိုအပ်သမျှ ပျားများကို မွေးပေးရခြင်း ဖြစ်၏။ ပျားဘုရင်မ သာ မရှိလျှင် ပျားအံ့မှာ ပျက်စီးသွားမည် ဖြစ်သည်။ လုပ်သား ပျားများ

ပျားစုပေါင်း- ဦးပုဂ္ဂိုလ်အား

သည် ပျားအံ့အတွက် လိုသမျှ လုပ်အားကို မခို မကတိပ စုပေါင်း၍ အပြည့်အဝ ပေးကြ၏။ ပျားဘုရင်မကို စုပေါင်း၍ ပြုစုစောင့်ရှောက်ကြ၏။ (ပုံ-၅)။ မိမိတို့

အစာကို မိမိတို့ဘာသာ မရှာစားနိုင်ကြသော ပျားဘုရင်မနှင့် ပျားထီးများ စားရန်အတွက် ပန်းများမှ ဝတ်မှုန်နှင့် ဝတ်ရည်များကို စုပေါင်း၍ စုဆောင်းကြ၏။ (ပုံ-၁)။ ပျားရည်များ သိုလှောင်ရန်နှင့်

ပျားကလေးများ ပေါက်ဖွားရန်အတွက် အခန်းကလေးများကို မိမိတို့ကိုယ်မှ ထွက်သော ပျားဖယောင်းများဖြင့် စုပေါင်း တည်ဆောက်ကြ၏။ (ပုံ-၃)။ အရွယ် မရောက်သေးသော ပျားကလေးများကိုလည်း စုပေါင်း၍ စောင့်ရှောက် ပေးကြ၏။ (ပုံ-၂)။ သန့်ရှင်းခြင်းကို အလွန်ကြိုက်ကြသဖြင့် ပျားအံ့ထဲမှ အမှိုက်သရိုက်များကိုလည်း စုပေါင်း ရှင်းလင်းပေးကြ၏။ (ပုံ-၄)။ ထို့ပြင် ပြင်ပမှ ရန်သူများ ကျူးကျော်၍မဝင်ရောက်နိုင်ရန် အတွက်လည်းပျားအံ့ အပေါက်ဝ၌ စုပေါင်း၍ ကင်းစောင့်ပေးကြ၏။ အချုပ်ဆိုရသော် ပျားအံ့တအံ့၏ အသက်သွေးကြောမှာ စုပေါင်းလုပ်အားပင် ဖြစ်ပေသည်။

မဂ္ဂဗမော-၇-၂၀၀၅

ကူးတို့ဖြင့် မြစ်အရွှေဖက်ကမ်း ကူးရသည်။ ဗန်းမော်သို့ နေ့ချင်း ပေါက် ရောက်ကြရာ ဦးနော် ဒွတ်တို့၏ မိတ်ဆွေများ ရှိသဖြင့် အတာတို့ တည်းခိုရေး အတွက် အစစ အဆင်ပြေသည်။

နောက်တနေ့နံနက်တွင် အတာတို့သည် မြို့ထဲ လျှောက် ကြည့်ကြ ရန် ပြင်ဆင် နေ စဉ် မြစ်ဆိပ်သို့လာခဲ့ကြရန် အခေါ် ရောက်လာသည်။ ပထမ မြစ် ကျဉ်းကို ရေလမ်းဖြင့် တစိတ်တ ဒေသ လေ့လာနိုင်ကြရန် ဦး နော်ဒွတ်တို့နှင့် မြို့ခံ မိတ်ဆွေ များက စီစဉ်ပေးကြသည်။ အတာတို့သည် ဝမ်းသာရွှင်မြူးသွား ကြသည်။ စွန့်စွန့်စားစား လုပ်လို သူအဖွဲ့ဝင်တို့ကမူ လှေငယ်များ ဖြင့် သွားလိုကြသေးသည်။ သို့ သော် လူကြီးများက မော်တော် တစီးဖြင့်သွားရန် စီစဉ်ထားကြ သည်။

မြစ်ဆိပ်သို့ရောက်လျှင် အတာက ရေပြင် ကျယ် ကြီး ကို လှမ်းမျှော် ကြည့်ရင်း “ဒီမှာ တော့ မြစ်ကြီးက အကျယ်ကြီး ဘဲနော်” ဟု ဆိုလိုက်သည်။

ဆရာ ဦးအေးမောင်က “အေးကွဲ့၊ ဒီမှာတော့ ကျယ် တယ်။ ကျဉ်းတဲ့နေရာကျတော့ လဲ ကျဉ်းတယ်” ဟု ပြန်ဖြေ သည်။

ဆရာဦးအေးမောင်၏ ပြော ပြချက်အရ သိရသည်မှာ ရော ဝတီမြစ်သည် မြစ်ဆုံမှ တောင် ဖက်သို့ စီးဆင်းလာရာ မြစ်ကြီး နားအထိ ကူးသန်း သွားလာ ရေးအတွက် မသုံးနိုင်ပေ။ မြစ် ကြီးနားမှ ဆက်လက်စီးလာရာ တွင် မြေပြန့် များ ကို ၎င်း၊ ကျောက်တောင် ကျောက်ကမ်း ပါးများကို၎င်း ဖြတ် ခဲ့ သည်။ မြစ်ကြောင်းသည် အချို့နေရာ တွင် မိုင်ဝက်ကျော်ကျော်ကျယ် သည်။ သို့သော် အချို့နေရာ တွင် ကိုက် ၅၀-၆၀ ခန့်သာရှိ၍ အလွန် ကျဉ်းသွားသည်။ ထို နေရာတို့ကို မြစ်ကျဉ်းဟု ခေါ် သည်။ ရောဝတီမြစ်တွင် မြစ် ကျဉ်းသုံးခုရှိသည်။ ပထမ မြစ် ကျဉ်း အပိုင်း သည် ဆင်ဘို အောက်ဖက်နားမှ ဗန်းမော် အ ထက်နားအထိ ဖြစ်သည်။ ထို တလျှောက် ရောဝတီမြစ်သည်

ယခင်အပတ်မှ အဆက်

အတာတို့အဖွဲ့သည် မြစ်ကြီး နားမှ ဗန်းမော်သို့ မော်တော် တွားဖြင့် လာခဲ့ကြသည်။ ကား လမ်းသည် ၁၁၆ မိုင်ရှိ၍ လမ်း ကြမ်းသည်။ မြစ်ကြီးနားမှ သုံး မိုင်ခန့်ဝေးသော ခတ်ချိုရွာတွင်

ကျောက်တောင် ကျောက်ကမ်း ပါးများကို ဖြတ်၍ စီးသည်။ ဆင်ဘိုမြို့တွင် ရောဝတီမြစ်သည် မိုင်ဝက်ခန့် ကျယ်သော်လည်း ထိုမြို့ အောက်ဖက်နား အရောက်တွင် ကိုက် ၅၀ ခန့်သာ ကျယ်သည်။ ထိုနေရာသည် ရောဝတီမြစ်၏ အကျဉ်းဆုံးနေရာ ဖြစ်သည်။ ရေလယ်တွင် ကျောက်ဆောင်များ ရှိသည်။ ရေစီး အလွန်သန်၍ ဝလည်း အလွန်များသည်။ ထိုကြောင့် သွားလာရေး ခက်ခဲလေသည်။ သစ်ထုတ်လုပ်ရေး စခန်းရှိသော ပရောရွာ၏ အောက်ဖက်သည် အန္တရာယ်အများဆုံးနေရာ ဖြစ်သည်။ ထိုနေရာတွင် မြစ်ကြောင်းသည် တပြေးတည်း မဟုတ်ပဲ လှေကားထစ်ကဲ့သို့ အဆင့် ဖြစ်နေလေသည်။

အတာတို့၏ မော်တော်သည် မြစ်ကို ဆန်တက်လာခဲ့သည်။ မြစ်တဖက်တချက်ရှိ ကမ်းပါးတို့သည် ပြန့်ပြူးနေရာမှ တဖြည်းဖြည်း မြင့်လာသည်။ ကမ်းပါးထိပ် တလျှောက်တွင် သစ်ပင်တောအုပ်များ တိုးဝှေ့ပေါက်ရောက်နေသည်။ ထုံးဖြူ

ဖြူနှင့် စေတီပုထိုးငယ်များကို ကြိုကြားကြိုကြား တွေ့ရသည်။ ထိုနေရာများတွင် ယခင်က ဖွန်းလှူမျိုးများ နေထိုင်ခဲ့သော ရွာများရှိခဲ့သည်။

အတာတို့ မော်တော်သည် လှေငယ် ကလေးများကို ရံဖန်ရံခါ ဖြတ်လာသည်။ ရွှေသို့ ဆန်တက်လေ ကမ်းပါးတို့သည် မြင့်မားမတ်စောက်လာလေဖြစ်သည်။ မြစ်ကြောင်းသည်လည်း ကျဉ်းလာ၍ အကွေ့အကောက်များလာသည်။ ရေစီးလည်း မြန်လာသည်။ အချို့နေရာများတွင် ချောင်းပေါက်များကို တွေ့ရသည်။ ကမ်းပါးအောက်ခြေတွင် ကျောက်တုံးကြီးများသည် ကျောက်တန်းသဖွယ် ရှိနေကြသည်။ ရေအလယ်၌ ကျောက်ဆောင်ကျောက်တုံးများ ပေါ်ထွက်နေသည်လည်း ရှိသည်။ ရှုခင်းကား ကြုံကြုံခိုင်ခိုင်နှင့် ခန့်ညားလှပေသည်။

မော်တော်ကို သတိကြီးစွာဖြင့် မောင်းရသည်။ အတာတို့လည်း ငြိမ်သက်စွာ လိုက်ပါခဲ့ကြသည်။ ဆရာဦးအေးမောင်က “ရှေ့ကို တော်တော်သွားမိ

ယင် ဆင်ကြီးနဲ့တူတဲ့ ကျောက်ဆောင်ကြီး တခု မြစ်ထဲ ထိုးထွက်နေတဲ့ နေရာကို ရောက်မယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီအရောက်သွားလို့မဖြစ်ဘူး။ အဲဒီမှာ မြစ်ကြောင်းဟာ ထောင့်ချိုးကျကျ ကောက်သွားတယ်။ ရေစီးလဲ အင်မတန်ကြမ်းတယ်။ အဲဒီကရွှေခရီး ဆက်ယင်တော့ ပရောဂိတ်ကို ရောက်မယ်။ ဒါကြောင့် ဒီကနေပြီးတော့ ပြန်လှည့်ကြရလိမ့်မယ်။ အဖွဲ့ဝင်တွေကျေနပ်အောင် ရွှေနားမှခွဲမော်တော်ကို ကမ်းကပ်ပေးမယ်။ ကမ်းပေါ်တက်ပြီးတော့ အနီးအနား လျှောက်ကြည့်နိုင်ပါတယ်။”

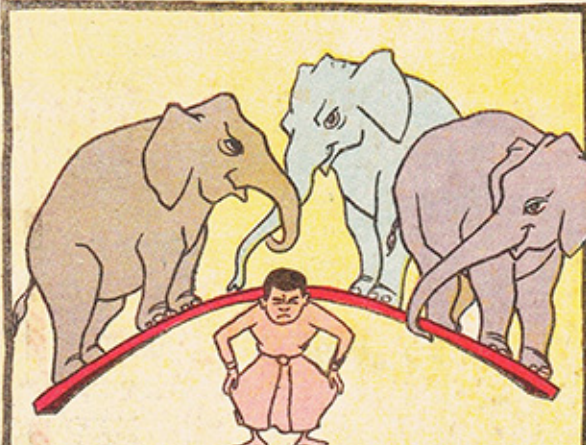
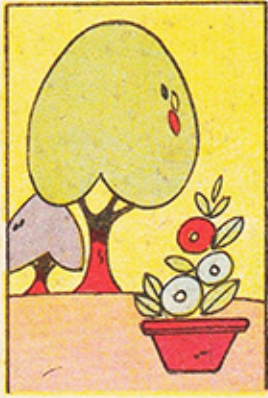
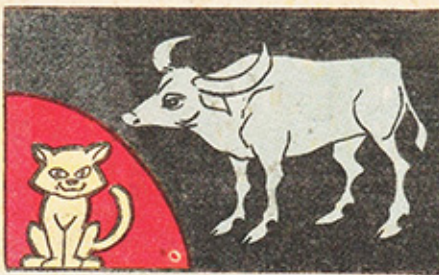
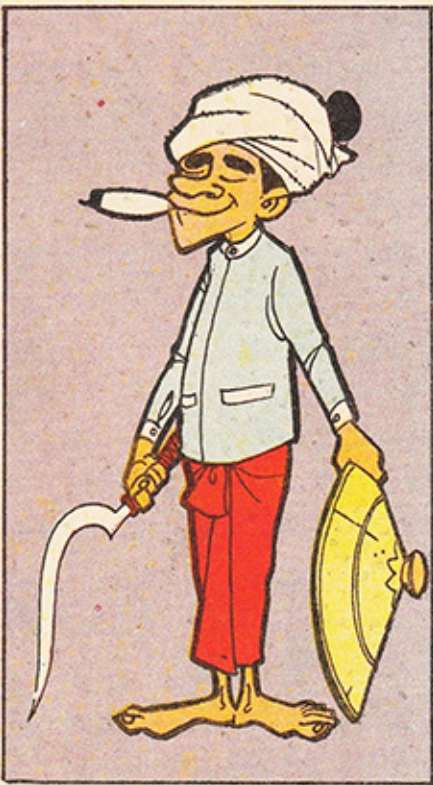
အတာတို့ အလွန်ပျော်သွားသည်။ ကျောက်တုံးကြီး၊ ကျောက်ဆောင်ကြီး များကို တွယ်ကပ်တက်ကြသည်။ ကမ်းပေါ်အရောက်တွင် ရောဝတီမြစ်ကြောင်းကို အပေါ်မှစီးကြည့်ကြသည်။ ရောဝတီမြစ်ကြီးကား တောင်ကြီးများ အကြားမှ ရုန်းကန် ပြေးထွက်လာသည့် နယ်ပါတကား။

(ဆက်ရန်)

လေ

လေသည် အလွန် အသုံးပင်သည်။ ဤ
ကမ္ဘာတွင် လေရှိ၍သာ လူရောတိရစ္ဆာန်
ရော အပင်များပါ အသက်ရှင် နေနိုင်
ကြခြင်းဖြစ်သည်။

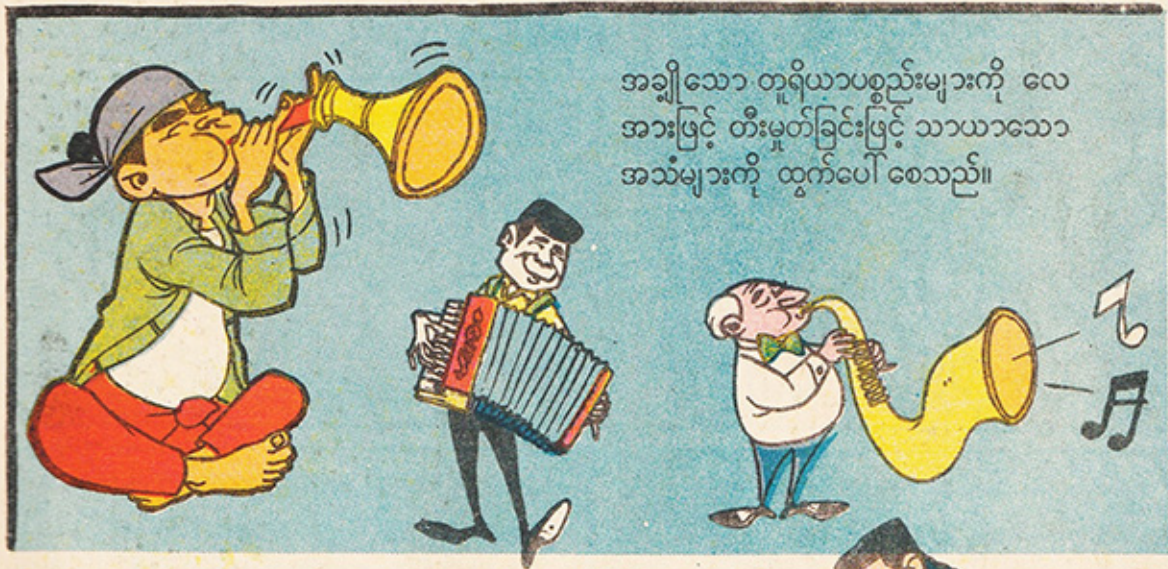

ဤကမ္ဘာ၏ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် မိုင် ၂၀၀
ခန့် အထူရှိသော လေထုရှိသည်။ လေထု
၏ အလေးချိန် ဖိအားသည် ပင်လယ် ရေ
မျက်နှာပြင်၌ စတုရန်း တလက်မပေါ်
တွင် ၁၅ ပေါင်ခန့်ရှိရာ လူတစ်ကိုယ်ပေါ်၌
ဆိုလျှင် ဆင်သုံးကောင်စာခန့် ရှိလေသည်။

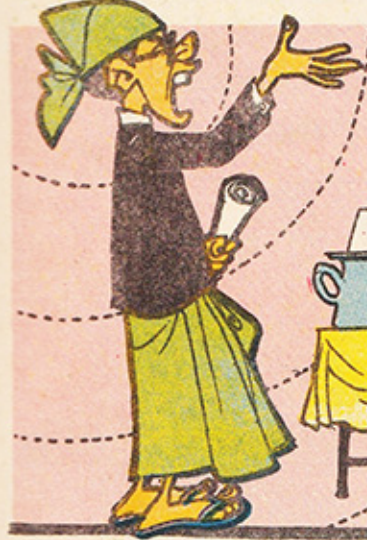
ငှက်၊ လေယာဉ်ပျံနှင့် လေထီးတို့သည်
လေ၏ ပင့်အားကြောင့် လေထဲတွင် ပျံ
နိုင်ကြသည်။ ရွက်လှေနှင့် လေရဟတ်
စက်တို့သည် လေ၏ တွန်းအားကြောင့်
သွားလာ လည်ပတ်နိုင်ကြသည်။

အချို့သော တူရိယာပစ္စည်းများကို လေ အားဖြင့် တီးမှုတ်ခြင်းဖြင့် သာယာသော အသံများကို ထွက်ပေါ်စေသည်။

လေကို ဖိညှစ်ပေးလျှင် အလွန် အားကောင်းလာသည်။ လမ်း ဖောက်လုပ်ရာ၌ အသုံးပြုသော စက်တူရှင်း၌ လေ၏ ဖိအားကို အသုံးပြုထား၏။ လေထိုးတံဖြင့် လေကို ဖိသွင်းပေးခြင်းဖြင့် ပူ ဖောင်းကို ဖောင်းလာစေသည်။

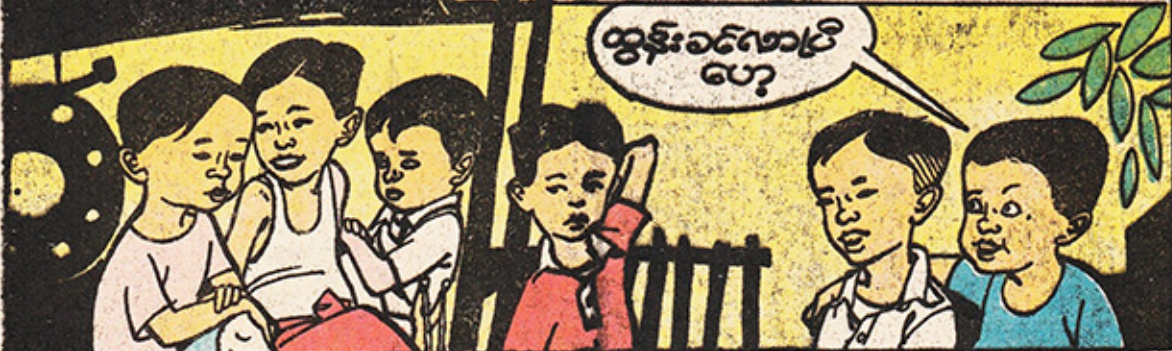
လေသည် အသံများကို တနေရာမှ တနေ ရာသို့ သယ်ဆောင်ပေးသည်။ လေမရှိ ပါက လူတယောက်သည် မည်မျှ ကျယ် လောင်စွာ အော်ဟစ် ပြောဆိုစေကာမူ သူ၏အသံကို ကြားရမည်မဟုတ်ပေ။

ကျောင်းသား ခုံထောက်

အောင်ပဲ့၊ မောင်မောင်၊ ထွန်းငြိန်
ဘာကြော့ဟဲ့၊ မိုးသောင်းနှင့် ကြယ်နီတို့
သည့် ကင်းတဲအနီးတွင် ထိုင်နေ
ကြစဉ်.....

ထွန်းဝင်းစာဖို
ဟေ့

ဦးကြွတ်နီ ခဲ့၊ မွားဖြား
ပျောက်သွားလို့တုလွ

ဘယ်တုန်းက
ပျောက်တာလဲ

မနေ့ကတော့ စားကျက်ကပြန်
မလာဘူးတဲ- သနားပါတယ်
သူ့မှာမွားတကောင်ထဲနဲ့
ဘယ်တို့ လယ်ထွန်မလဲ

ဦး- ခုံခမ်းပေးကြမယ်
မကောင်းဘူးလား

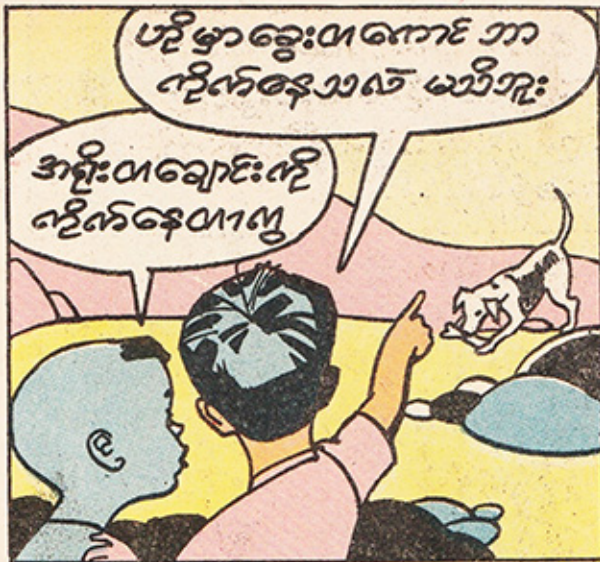

ဦး ဦးလေးဒီအိမ်မှာ ဥာက
အိမ်သား ချက်ထယ် ဒါပေမဲ့
အိမ်သားကို ဇနာဖြားက ဝယ်
လာတာလဲ

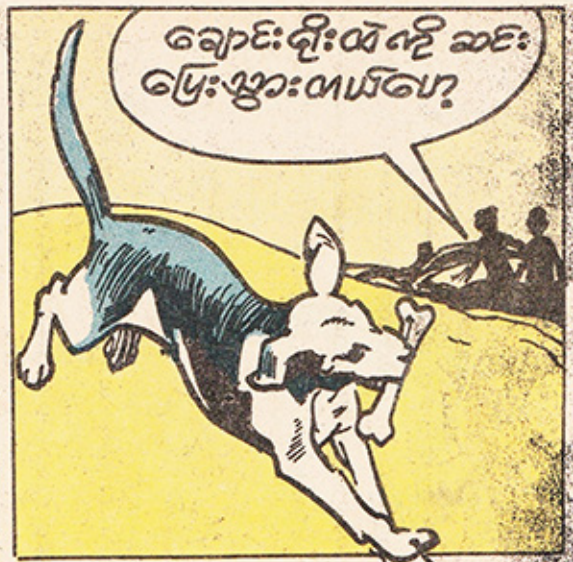
လူ ဦးသတ်ဝါကဖြစ်မှာဘိလူ
လေးဒီအိမ်တန်းဖက်တို့ဌာပစ်
သွားရင်း- ဦးခုံခမ်းကြာမယ်

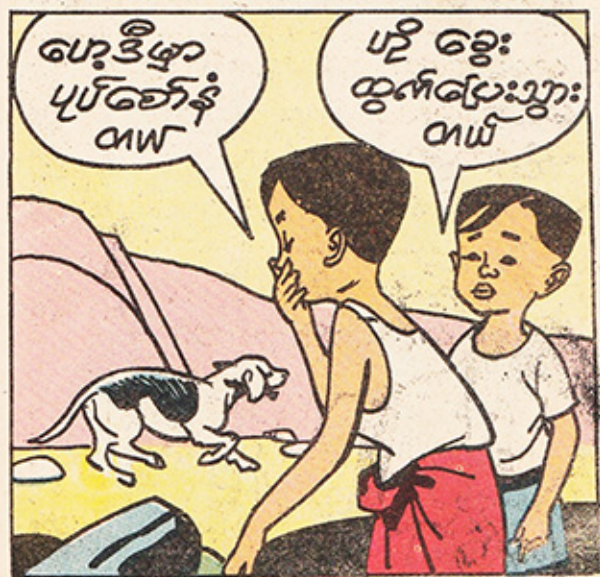

ဟိုမှာခွေးဝါကောင် ဘာ
ကိုက်နေသလဲ မဟိကူး

အစိုးဝါချောင်းကို
ကိုက်နေတာပဲ

ချောင်းရိုးထဲကို ဆင်း
ပြေးဖွားတာပဲဟေ့

ဟေ့ ဒီမှာ
ပျပ်စော်နံ
တယ်

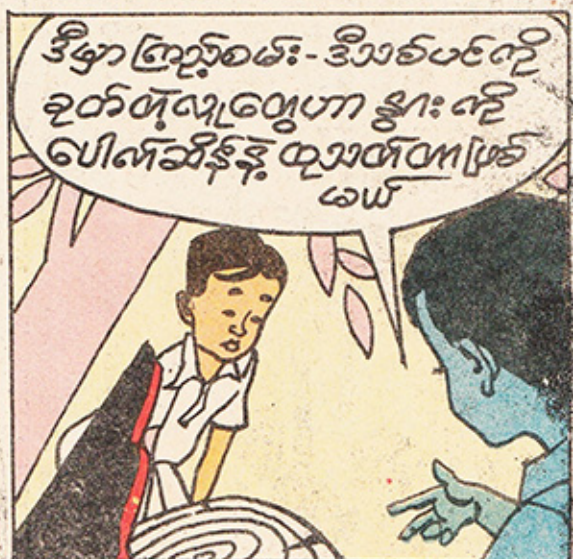
ဟို ခွေး
ထွက်ပြေးဖွား
တယ်

ဟေ့ ဒီမှာခွေးရိုးထဲထဲနဲ့
ခွေးခေါင်းခွံပြား၊ ခေါင်းကို
ထုသတ်ထားဒါကွ-ဦးကြွက်နီ
ရဲ့ခွေးပြစ်မှာဘ

နံတယ်ကွာ ဒီဖက်ကို
လာကြဟေ့

ဒီမှာကြည့်စမ်း- ဒီသစ်ပင်ကို
ခုတ်ဖို့လှူပေးတာ ခွေးကို
ပေါက်ဆီနီနီ ထုသတ်တာပြစ်
မော်

ခွားခေါင်းခွဲ ငြီးမှားလေ
ပေါက်ဆိန်နဲ့ထူးထူးထူး
ဒက်ကု ဇာတ်ကဏ္ဍ
ဒါဖြစ်နိုင်တယ်

မိန့်မိန့် လာပြောလော့
လူငြီးလွေ့ကိုခွား
ပြောပြရအောင်

ပျောက်ဆုံးနေတဲ့ ဦးလွှာကို
ခွားငြီး ကို-ကျောင်းသား
မလေးတွေက စုံစမ်းလို့
ရပြီတယ်

ကျောင်းသားမလေးတွေ
စုံစမ်းတာ မှန်နေပြီဆိုတော့
ဒီလူနဲ့စစ်ယောက်ကို အရေး
မူငိုက်တိုက်တော့တာပေါ့!

နောက်ဆုံးပွင့်-ခွားခိုးလာလူ
နဲ့စစ်ယောက်ကိုဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့
အဖြင့်

သူတို့အားလုံးကို-မာဇာလုံးက
ခါးကျားဖြူလေတယ်။ ။ ။

တတိယ

ပြေးခြင်းသည် လူပေါ်စ ရှေးအခါကပင် ပြုလုပ်ခဲ့သော ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုတမျိုး ဖြစ်သည်။ သာမန်အားဖြင့် ပြေးခြင်းကို လူတိုင်း ပြုလုပ်နိုင်ကြသည်။ သို့သော် စနစ်တကျ ပြေးတတ်မှသာ အပြေးပြိုင်ပွဲများတွင် အောင်မြင်နိုင်သည်။ စနစ်ကျနရုံဖြင့် မပြီးသေး၊ အလေ့အကျင့် ရှိပါမှလည်း ဗိုလ်စွဲနိုင်ဖို့ အထောက်အကူ ရနိုင်သည်။

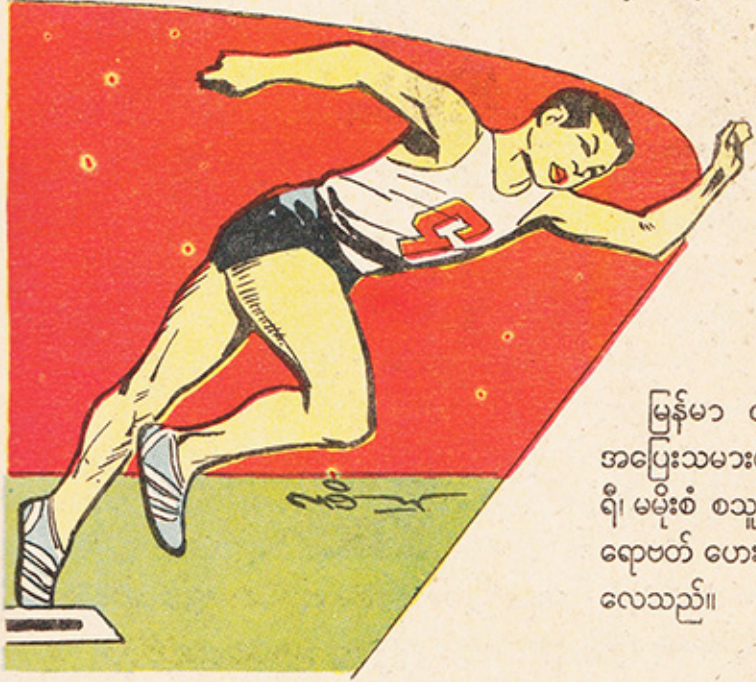
တာတိုပြေးပြိုင်ပွဲများတွင် မီတာ ၁၀၀၊ မီတာ ၂၀၀၊ မီတာ ၄၀၀ အကွာအဝေးများကို အပြေးပြိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ အမျိုးသားရော အမျိုးသမီးများအတွက်ပါ ပြိုင်ပွဲများ ပြုလုပ်ပေးလေ့ရှိသည်။

တာတိုပြေးခြင်းသည် စိတ်မြန်လက်မြန်ရှိသော လူငယ်များအတွက် ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် အသက် ၃၀ အောက် လူငယ်များသည် တာတိုပြေးခြင်းတွင် ထူးချွန်ကြသည်။ တာတိုပြေးသမားများသည် ပြိုင်ပွဲတွင် ထူးချွန်နိုင်ရန် တနှစ်ပတ်လုံး လေ့ကျင့်သင့်ကြသည်။ ပြိုင်ပွဲများ၌ မကြာခဏ ဝင်နွဲ့ပေးဖို့လည်း လိုသည်။ အကြောင်းမှာ အစွမ်းကုန် အားထုတ်ယှဉ်ပြိုင်မှု ပြုလုပ်ပေးမှ စွမ်းရည်တိုးတက် လာနိုင် သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ထို

ကြောင့် တာတိုပြေးသမားတို့သည် အခြား ပြေးခုန်ပစ်သမားများနည်းတူ ပင်ပန်းပန်း လိုလိုချင်ချင် လေ့ကျင့်ပေးရန် လိုအပ်သည်။

ပြေးခြင်းသည် တကိုယ်လုံး ပါဝင် လှုပ်ရှားရသော လှုပ်ရှားမှု ဖြစ်သည်။ ခြေထောက်၊ လက်၊ ကိုယ်၊ ဦးခေါင်း အစရှိသော အစိတ်အပိုင်းများသည် တခုနှင့်တခု ဆက်စပ်လျက်ရှိသဖြင့် ပြေးနေစဉ်၌ ယင်း အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းအားလုံး လက်ညှိ တက်ညှိ ရှိပြီး အလိုက်သင့် သက်သက်သာသာ ထားတတ်ဖို့ အရေးကြီးသည်။ ဤသို့ ကိုယ်အနေအထား မှန်စေရန် နည်းပြဆရာ ကောင်းများ၏ သင်ကြားပေးမှုကိုလည်း ခံယူသင့်သည်။

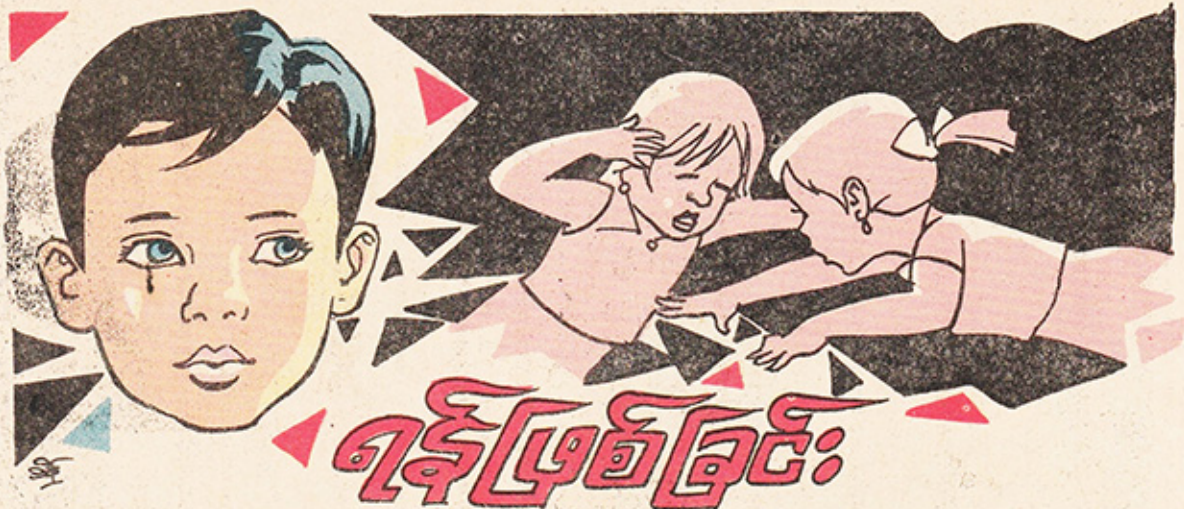
တာတိုပြေးရာတွင် ခရီးတို ဖြစ်သည့်အတွက် မြန်မြန်ပြေးနိုင်ဖို့ လိုရုံမက တာထွက်နှင့် ပန်းဝင် ကောင်းဖို့လည်း လိုသည်။ သို့မှသာ ခြေရည်တူလျှင် ကိုယ်က အသာရနိုင်သည်။

တာတိုပြေးအတွက် လေ့ကျင့်ရာ၌ အမြန်ပြေးခြင်းကို ပြုလုပ်ရသည့်အပြင် ရွှေ့ပြေးခြင်း၊ ခုန်ဆွဲခုန်ဆွဲပြေးခြင်း၊ လှေခါးထစ်များ တောင်ကုန်းများကို အပြေးတက်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှု လေ့ကျင့်ခြင်း စသည်တို့ကိုလည်း ပြုလုပ်ရသည်။

မြန်မာ လူငယ်များထဲမှ နာမည်ရ တာတိုအပြေးသမားများမှာ စိုးဝင်း၊ စိုးအောင်၊ တင်တင်ရီ၊ မမိုးစံ စသူတို့ဖြစ်ကြသည်။ ကမ္ဘာ့အိုလံပစ်တွင် ရောဗတ် ဟေးစ်၊ ဟင်နရီကား စသူတို့ နာမည်ကြီးလေသည်။

ရန်ဖြစ်ခြင်း

ကျွန်တော် ရန်မဖြစ်ချင်ပါ။
ရန်မဖြစ်ရန် အကိုကြီးက အမြဲ
ဆုံးမပါသည်။ ရန်ဖြစ်လျှင် အ
သား နာတတ်ပါသည်။ အသား
နာ မှာ ကိုလည်း ကျွန်တော်
ကြောက်ပါသည်။

“ရန်ဆိုတာ ရှောင် နိုင် ရင်
ကောင်းသကဲ့” ဟု အကိုကြီး
အမြဲပြောပါသည်။ မှန်ပါသည်။
ရန်ဆိုသည် ရှောင်နိုင်လျှင် အ
ကောင်းဆုံး ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော် ရန်ကို ရှောင်ပါ
တော့မည်။

× × ×

ကျွန်တော်တို့ ရပ် ကွက် ထဲ
တွင် မကြာခဏ ရန်ဖြစ်တတ်ပါ
သည်။ လက်သီးနှင့် ထိုးကြပါ
သည်။ တုတ်ဖြင့် ရိုက်ကြပါ
သည်။ ဓားနှင့်ခုတ်ကြပါသည်။
ကြောက်ဖို့ အလွန် ကောင်းပါ
သည်။

ယခင်က ကျွန်တော် သည်
အထိုးအကြိတ်၊ အပစ်အခတ်
စသည် များကို နှစ်ခြိုက်မိပါ
သည်။ သဘောလည်း အလွန်
ကျပါသည်။ ကြောက်ရမှန်း
လည်း မသိပါ။ ကျွန်တော်ပင်
တခါတရံ ရန်ဖြစ်ဘူးပါသည်။

သို့သော် တနေ့တွင် ကျောင်း
၌ ကောင်မလေးနှစ်ယောက်ရန်
ဖြစ်ကြပါသည်။ ရန်ဖြစ်ရသည့်
အကြောင်း ကလည်း မကြီး
ကျယ်ပါ။ ခဲဖျက် ပျောက်ရာမှ
ရန်စဖြစ်ကြပါသည်။ ကျွန်တော်
တို့အတန်းထဲက မတင်ဝင်း၏ ခဲ
ဖျက်ပျောက်ပါသည်။ ရှာမရ၍
အနားရှိ မယဉ်ကြည်ကို “ခဲဖျက်
သူခိုး” ဟု မတင်ဝင်းက စွပ်စွဲပါ
သည်။ မယဉ်ကြည်ကလည်း မ
ယူကြောင်း ငြင်း ဆိုပါသည်။
နောက်ဆုံးတွင် သူတို့ နှစ်
ယောက် ရန်ဖြစ်ကြပါသည်။ သူ

တို့ ရန်ဖြစ်ချိန်သည် နေ့လယ် မှ
စားလွှတ်ချိန်ဖြစ်၍ အတန်းထဲ
တွင် လူသိပ်မရှိပါ။ ကျွန်တော်
တို့ကလည်း ဝိုင်းကြည့်နေမိပါ
သည်။ ဖြန်ဖြေရန် သတိမရပါ။
သူတို့နှစ်ယောက် တယောက်ကို
တယောက် ဆဲကြပါသည်။ တ
ယောက်ဆံပင်ကို တယောက်ဆွဲ
၍ ပါးရိုက်ကြပါသည်။ လက်
သည်း များ ဖြင့် ကုတ်ခြစ်ကြပါ
သည်။ မယဉ်ကြည်က လက်
သည်းဖြင့်ကုတ်ခြစ်၍ မတင်ဝင်း
အသား များ ပဲ့ကုန်ပါသည်။
သွေးများ ထွက်လာ ပါသည်။
မတင်ဝင်းကလည်း ခဲတံဖြင့် မ
ယဉ်ကြည်ကို ထိုးလိုက်ပါသည်။
မယဉ်ကြည်၏ ပေါင်တွင် ပေါက်
သွား ပါသည်။ ထိုစဉ် ဆရာ
ရောက်လာ၍ ရန်ပဲ့ ပြီးသွားပါ
သည်။ ကျွန်တော်တို့ကိုလည်း
ဖြန်ဖြေ မပေးပဲ ဝိုင်းကြည့်နေ
ကြ၍ ဆရာက ဆူပါသည်။

ဆရာက သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးကို ရိုက်ပါသည်။

အမှန်တော့ မတင်ဝင်း၏ ခဲဖျက် မပျောက်ပါ။ လွယ်အိတ် ထဲမှပင် ပြန်တွေ့ပါသည်။ ဆရာက မတင်ဝင်းကို အလွန်ဆူပါသည်။

“တယ်သူမဆို ကိုယ့်ပစ္စည်းကို မှတ်မှတ်ရရသိမ်း၊ မျက်မြင် မဟုတ်ဘဲနဲ့ အရမ်းမစွပ်စွဲကြနဲ့၊ မဟုတ်ဘဲနဲ့ သူခိုးပြောခံရတော့

တဖက်လူလဲ စိတ်ကောင်းမှာ မဟုတ်ဘူး၊ အရာရာ တိုင်းကိုလဲ ဒေါသနဲ့ စိတ်လိုက်မာန်ပါ မလုပ်ကြနဲ့၊ ပြေပြေ လည်လည်

ပြောကြ၊ ရန်ဖြစ်တာ မကောင်းဘူး၊ ရှက် ဖို့ ကောင်း တယ်၊ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားချင်းဟာ ရန်မဖြစ်ရဘူး၊ ညီအကို မောင်နှမတွေလို ချစ်ချစ်ခင်ခင် ရင်း ရင်း နီး နီး နေကြရတယ်။ နောက်ကို ဘယ်သူမှ ရန်မဖြစ်ကြနဲ့” ဟု ဆရာက ဆုံးမပါသည်။

ရန်ဖြစ်ခြင်းသည် အလွန် ရှက်ဖို့ကောင်းပါသည်။ ရပ်ကွက်ထဲတွင် မိန်းမကြီးများ ရန်ဖြစ်သည်ကို ကျွန်တော် မြင်ဘူးပါသည်။ ညစ်ညစ်ညမ်းညမ်း ဆဲကြပါသည်။ ရှက်စရာကောင်းပါသည်။ ရန်ဖြစ်သူများကို လူတိုင်း မန်းပါသည်။ လူများ ဝိုင်းကြည့်ကြပါသည်။ တခါတရံ ရဲသားများ လာဖမ်းတတ်ပါသည်။

ကျွန်တော် မမိုက်ချင်ပါ။ ရန်လည်း မဖြစ်ချင်ပါ။ အသားလည်း မနာချင်ပါ။ ဆရာဆုံးမသလို ကျောင်းသူ ကျောင်းသားချင်း ညီအကို မောင်နှမများလို ချစ်ချစ်ခင်ခင် နေပါတော့မည်။

အားလုံးကိုလည်း ရန်မဖြစ်ရန် တောင်းပန်ပါသည်။

ကွန်းဇော်၏

၁၉၆၇ အမျိုးသားစာပေဆုရ

“မောင်ညီညီ၏ ပုံဝတ္ထုတိုများ” စာမူ

အိပ်ရာဝင်ချိန်

အိပ်ကြမယ် အိပ်ကြမယ်၊
 တို့များ အိပ်ကြမယ်။
 မအိပ်ခင်ကွယ် တို့ဝတ္ထုများ၊
 ပြုလုပ်ကြစို့လား။
 ဘုရား တရား သံဃာရယ်၊
 ဆရာများပါကွယ်။
 လက်အုပ်ရွယ်ကာ ဦးနှိမ်ချ၊
 တို့များ ဂါရဝ။
 ထိုမှတလီ မိဘဆီ၊
 သွားလို့ ကန်တော့မည်။
 ဝမ်းသာကြသည် တို့မိဘ၊
 ပီတိလှိုင်းတွေထ။ ။

မောင်ထွန်းနိုင်၏

၁၉၆၇ အမျိုးသားစာပေဆုရ

“ညီထွေးလိမ္မာ ကဗျာများ” စာမူ

ဇော်ဂျီ

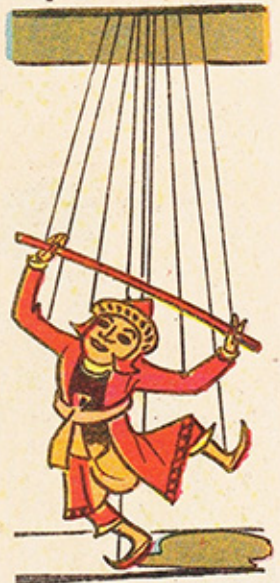

ဇာတ်သဘင် ဇော်က

ဇော်ဂျီကို ရှေးက ဇော်ဂီဟု
 ရေးသည်။ ဟိန္ဒူစကား ဇော်ဂီ
 (ယောဂီ) မှ ဆင်းသက်လာဟန်တူ
 သည်။ အင်းဝခေတ် ရဟန်းစာဆို
 တို့၏ အလိုအရ ဇော်ဂျီသည် ပုဏ္ဏား
 မြဟူ၍ ရိုဏ်းဝင် ဖြစ်၍၊ အလှူခံ
 ပုဂ္ဂိုလ်များတွင် တပါးပါဝင်သည်။
 ဇော်ဂျီသည် မေဒင်ဟော၏။ လက္ခ
 ဏာဖတ်၏။ ဆေးလည်း ကု၏။ ရုပ်
 သေးပွဲ ဇာတ်ပွဲများတွင် ဇော်ဂျီ
 ထွက်လာသည့်အခါ “ဇော်ရောင်၊
 ဂျီရောင်၊ ဆေးကြိတ်တဲ့တောင်။ ကိုင်
 ဆောင် ထောင်ဝှေး၊ လိုလိုရာသွေး၊
 နုဆေး-” ဟု သီဆိုလေ့ရှိသည်။

ရုပ်သေး ဇော်က

ဇော်က
 က နေသည်
 ဒါးကျော
 ထားသည်

ကစားစရာ ဇော်ဂျီရုပ်

Read more Shwe Thway Journals at

↓ Click below link ↓

<https://www.facebook.com/shwethwayjournal/>